

ærede Medlemmer ere ikke fuldt enige om, hvorledes de ville have dem ordnede, det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) vil have Begyndelseslønnen sat op, det ærede Medlem fra Vejle Amts 6te Valgkreds (A. Jessen) ønsker derimod Alderstillæg, saa de lærde ere altsaa uenige paa dette Punkt —, er jeg i alt Fald af den Mening, at man overhovedet ikke skal røre ved dem. Jeg vil ikke være med til at love noget paa dette Punkt. Det er ganske sikkert almindeligt, som ogsaa det ærede Medlem fra Vejle Amts 6te Valgkreds nævnede, at en Minister ved saadanne Lejligheder plejer at sige, at han vil tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Det fører ikke altid, synes jeg, til noget Resultat, for de Ministre, som have beskæftiget sig med denne Sag, have ikke rørt ved Lønningerne. Gendarmerne have ikke siden 1902 faaet nogen Lønningsforhøjelse, men paa den anden Side er deres Lønningslov heller ikke særdeles gammel. Jeg vil ikke tage Sagen under Overvejelse, jeg vil for mit Vedkommende ikke søge at gøre disse Lønninger bedre, og det af den Grund, at hvis man rører ved denne Lønningslov, saa kommer ganske sikkert ogsaa Spørgsmaal om mange andre Lønninger frem. Endnu i Dag hørte vi jo af Ministeren for offentlige Arbejder, at Spørgsmaalet om Vandbygningsvæsenets Lønninger var bragt frem, og ogsaa til mig har der været Forslag fra Vandbygningsvæsenet, hvori det har ønsket sine Lønninger forhøjede. Der gaar ingen Uge, hvor der ikke kommer et Krav om Lønningsforhøjelse til Finansministeriet. Store Lønningslove, som have berettigede Krav, har denne Regering ikke villet fremme — jeg kan nævne saadanne Lønningslove som Universitetets, polyteknisk Lærestalts, Højskolernes og endnu flere. Vi have ment, at skønt vi indsaa Kravenes Berettigelse, og skønt disse Institutioner vare blevne forbigaaede ved de tidligere Lønningslove, saa var det umuligt under den nuværende Situation at fremme disse Love. Men naar dette er Tilfældet, synes jeg, der maa være ens Ret for alle, og man maa forsøge, i alt Fald saa vidt muligt, i Øjeblikket at begrænse Lønningskravene og ikke gaa med til Lønningsforhøjelser. Det er jo muligt — jeg tør ikke sige mere —, at man har været vel rundhaandet overfor enkelte Lønninger i foregaaende Aar, og det kan man ikke fortryde, fordi man maa være glad over, at Medborgere have faaet det bedre, men desværre ere de finansielle

Forhold jo ikke saaledes, at vi i Øjeblikket kunne gaa videre ad den Vej.

Det var det ene Spørgsmaal vedrørende Grænsegendarmeriet. Det andet Spørgsmaal angaar, om jeg saa maa sige, egentlig Uniformen, og Uniformsspørgsmaalet er jo ofte et interessant Spørgsmaal. Nu er det ganske sikkert min Mening, at det vilde være ønskeligt, om man kom bort fra dette, at Grænsegendarmeriet er et militært eller til Dels militært Korps, og inden Finansudvalget rørte ved denne Sag, havde Finansministeriet tilskrevet Krigsministeriet desangaaende og forespurgt, om det havde nogen Interesse i, at Gendarmeriet bestod som militært Korps, og hvis det havde nogen Interesse deri, om det da ikke fandt det billigt, at Krigsministeriet deltog i Udgifterne til Korpset. Paa det første Spørgsmaal svaredes der Ja, paa det andet Nej. Man havde i Krigsministeriet intet Ønske om, at Korpset gik bort fra det militære Tilsnit, tværtimod lagde man nogen Vægt paa, at det bibeholdtes. Derimod havde man ingen Lyst til at komme bort fra den Ordning, hvorefter Finansministeriet betalte Udgifterne. (*Afbrydelse: Naturligvis!*) Naturligvis! Men paa dette Punkt vil jeg dog ikke blive staaende, og jeg er overbevist om, at Forsvarsministeren heller ikke vil være uden Imødekommen, naar jeg atter henvender mig til ham. Dette Spørgsmaal skal altsaa i alt Fald blive taget under Overvejelse, og hvis denne Regering faar videre med Sagen at gøre, skulle vi forsøge at bringe den paa dette Punkt til en nogenlunde rimelig Afslutning.

Dermed vil jeg gaa over til den ærede Ordfører, der jo var — vistnok ikke mindst af Hensyn til den fremrykkede Tid — meget knap og kort i sine Udtalelser. De stillede Ændringsforslag, som ere tiltraadte af Finansudvalget, ser jeg ingen Grund til at komme ind paa. Kun et enkelt Spørgsmaal berørte den ærede Ordfører, nemlig Spørgsmaalet om Kontorchef Hald, øjensynlig ud fra det Ønske, at der ikke skulde blive dvælet ved denne Sag. Ogsaa jeg betragter Halds Saga som afsluttet, men jeg vil kun sige, at naar ogsaa Kontorchef Halds paarørende berørtes, saa var det ikke ret muligt at forstaa Udtalelser, der ere faldne her i Salen, anderledes, end at man ogsaa ønskede, at der overfor dem skulde blive taget Forholdsregler fra Finansministeriets Side. I alt Fald maa jeg tilstaa, at jeg har forstaaet disse Udtalelser saaledes, og det glæder mig, at det